

شماره ۷۷۹۴۳

تاریخ ۲۵/۹/۱۳۸۷

مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

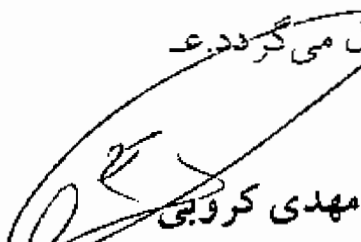
پیوست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۸۲،۱۱،۳۹۲
تاریخ ثبت:	۸۲/۱۰/۲۵
تاریخ نام کننده:	۸۲/۱۰/۲۵
صبح	
عصر	

مجلس

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۵۲۳۱/۲۷۹۶۹ مورخ ۱۳۸۱/۶/۱۲ دولت در مورد موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۳ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر ترخیص

شماره ۷۷۹۴۳

تاریخ ۱۳۸۷/۱۰/۲۵

پیوست

مجلس شورای اسلامی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۲، ۱۱، ۲۹۲
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۲، ۱۰، ۲۵

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش مشتمل بر یک مقدمه، پانزده ماده و یک پروتکل به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند:

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر.

مبتغای

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارائی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل اجاره، رهن، حق حبس، وثیقه و حق انتفاع؛

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها از قبیل اوراق بهادار، اوراق قرضه، سهام سرمایه و اعتبارات؛

پ - پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول و هرگونه عملیات مرتبط با سرمایه گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد و همچنین سرمایه گذاری مجدد عواید و افزایش ارزش سرمایه گذاری اولیه؛

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی شامل علائم تجاری، حق اختراع، طرحهای صنعتی، فرآیندهای فنی، دانش فنی، اسرار تجاری، اسامی تجاری و حسن شهرت تجاری؛

ث - حقوقی که دارای ارزش اقتصادی باشد از قبیل حق اکتشاف، استخراج و بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذار» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد اتباع آن طرف متعاقد بشمار آیند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

شماره ۷۷۹۴۳

تاریخ ۱۳۸۷/۱۰/۲۵

پوست

بتعمالی

ب - اشخاص حقوقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد تأسیس یا تشکیل شده و مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور فرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود تسهیلات مالی، سود سهام، حق الامتیاز، حق پروانه و سایر کارمزدها.

۴ - اصطلاح «قلمرو»:

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریائی مربوط به آن نیز می‌شود.
ب - در مورد جمهوری اتریش به معنی قلمرو خشکی، آب‌های داخلی و فضای بالای آن که جمهوری اتریش طبق حقوق بین‌الملل بر آنها اعمال حقوق مالکیت و صلاحیت می‌نماید.

ماده ۲ - تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذاری

۱ - هر یک از طرف‌های متعاقد سرمایه‌گذاران خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرف‌های متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

۳ - هر یک از طرف‌های متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد و کلیه مجوزهایی را که جهت تحقق سرمایه‌گذاریهای مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

۴ - تغییر محتوی یا شکل سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذاری جدید محسوب می‌شود.

۵ - هر دو طرف متعاقد همیشه اعمال رفتار عادلانه و منصفانه و حمایت کامل از

مبتغی

سرمایه گذار بیهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را تضمین خواهند کرد. هر دو طرف متعاقد تضمین خواهند کرد که مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، تغییر شکل، بهره‌مندی، فروش یا واگذاری سرمایه گذار بیهای انجام شده در قلمرو آنها توسط سرمایه گذاران طرف دیگر به هیچ وجه مشمول اقدامات غیر موجه یا تبعیض آمیز واقع نخواهد شد.

ماده ۳ - رفتار ملی و رفتار ملل کامله الوداد

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذار بیهای آنها رفتاری اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود و سرمایه گذار بیهای آنها یا سرمایه گذاران یک کشور ثالث یا سرمایه گذار بیهای آنها (هر کدام که برای سرمایه گذار مساعدتر باشد) در خصوص مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی، فروش و تصفیه سرمایه گذاری نامساعدتر نباشد.

۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب عضویت در یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک و یا امضای موافقتنامه منطقه‌ای یا زیر منطقه‌ای و موافقتنامه‌های اقتصادی چند جانبه یا موافقتنامه‌های امضاء شده راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف امتیازات، مزایا یا حقوق خاصی را که به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند ملزم به اعطاء حقوق، امتیازات و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۴ - انتشار قوانین و مقررات

هر طرف متعاقد قوانین و مقررات و همچنین موافقتنامه‌های بین‌المللی خود را که ممکن است در سرمایه گذار بیهای خارجی در قلمرو آن تأثیری داشته باشد منتشر خواهد نمود.

بیت‌سالی

ماده ۵ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیری با تأثیرات مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی و به روش غیر تبعیض‌آمیز انجام پذیرد.

۲- جبران خسارت باید سریع، مؤثر و کافی باشد. میزان خسارت باید معادل ارزش عادلانه بازار سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از انجام یا آگاهی عمومی از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت باشد.

۳- جبران خسارت باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ غالبی که بلافاصله از انجام ملی شدن یا سلب مالکیت و یا آگاهی عمومی از آن قابل اعمال بوده محاسبه گردد.

۴- طرف متعاقد مصادره‌کننده یا ملی‌کننده متعهد خواهد شد که خسارت را بدون تأخیر غیرموجه بپردازد. در صورت تأخیر غیرموجه هزینه‌های مالی ناشی از تأخیر پرداخت باید از روز سررسید پرداخت تا روز پرداخت واقعی براساس رویه بانکی بین‌المللی توسط طرف متعاقد مصادره‌کننده پرداخت شود.

۵- سرمایه‌گذاری که سرمایه‌گذاری او مصادره شده باید از حق رسیدگی فوری مورد خود در مراجع قضائی یا مراجع صالحه دیگر آن طرف متعاقد و ارزیابی سرمایه‌گذاری اش طبق اصول مقرر در این ماده برخوردار باشد.

ماده ۶ - رفتار نسبت به خسارات و زیانها

۱- سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاریهای آنها به علت منخاصمه مسلحانه، انقلاب یا حالت اضطراری یا وقایع مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر

مبتنی

دچار خسارت یا زیان شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در خصوص خسارات یا زیانها نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده سرمایه گذار یک طرف متعاقد که در هر یک از موقعیتهای ذکر شده در آن بند متحمل زیانی در قلمرو طرف متعاقد دیگر شود که ناشی از موارد زیر باشد:

الف - ضبط سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن به وسیله نیروهای مسلح یا مقامات طرف اخیرالذکر، یا

ب- تخریب سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروهای مسلح یا مقامات طرف اخیرالذکر که ناشی از ضرورت موقعیت نبوده باشد.
از اعاده مال یا پرداخت خسارت فوری، کافی و مؤثر برخوردار خواهند شد.

ماده ۷- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با حسن نیت اجازه خواهد داد که انتقالات مربوط به سرمایه گذارهای موضوع این موافقتنامه به صورت آزاد و بدون تأخیر انجام شود این انتقالات شامل موارد زیر است:

الف - عواید،

ب- مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،

پ- حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری،

ت- مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۵)، (۶) و (۷) این موافقتنامه،

ث- اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آن که از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود.

ج- حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که

مبتغی

- پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند،
- چ - وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات به موجب ماده (۱۱).
- ۲ - انتقالات فوق باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.
- ۳ - سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند درخصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.
- ۴ - قطع نظر از بندهای (۱) تا (۳)، یک طرف متعاقد می تواند با اقدامات منصفانه و غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت به منظور حمایت از حقوق طلبکاران یا از تباطا یا اطمینان از مطابقت یک انتقال با قوانین و مقررات مربوط به الزامات انتقال یا در رابطه با تخلفات جزائی یا به موجب قرار یا حکم صادره در رسیدگی اداری یا قضائی از یک انتقال جلوگیری نماید مشروط بر این که چنین اقداماتی و اعمال آنها به عنوان وسیله ای برای خودداری آن طرف متعاقد از انجام تعهدات و تکالیف خود به موجب این موافقتنامه مورد استفاده قرار نگیرد.

ماده ۸ - جانشینی

- هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد پرداخت غرامت، بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:
- الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.
- ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.
- پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد. با این وجود جانشین می تواند به سرمایه گذار این حق را بدهد که در مقابل طرف متعاقد دیگر اقدام به استیفای حقوق و اگذار شده بنماید.

مبتغی

ماده ۹ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۰ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاری هائی اعمال می شود که قبل یا بعد از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است.

به هر حال این موافقتنامه در مورد دعاوی که پیش از لازم الاجراء شدن آن اقامه یا حل و فصل شده اند اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاقد

و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را به صورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲ - در صورتی که اختلاف از طرق مذکور در بند (۱) این ماده حل و فصل نشود سرمایه گذار مورد بحث می تواند به انتخاب خود اختلاف را تسلیم نماید به :
الف - دادگاه صلاحیتدار طرف متعاهدی که یک طرف اختلاف است.

مجلس عالی

ب - دیوان داوری ویژه‌ای که برطبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌المللی سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود.

ج - اتاق بین‌المللی بازرگانی به موجب قواعد داوری آن،

ت - مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری به منظور اجرای آئین داوری برطبق کنوانسیون واشنگتن مصوب ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی درخصوص حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر، چنانچه یا به محض این که هر دو طرف متعاقد به کنوانسیون مذکور ملحق شده باشند.

ث - هر روش دیگر حل و فصل اختلافات که طرفهای اختلاف در مورد آن توافق نمایند.

۳- هر اختلاف می‌تواند پس از چهار ماه از تاریخ اعلامیه کتبی سرمایه‌گذار به طرف متعاقد در مورد قصد او به ارجاع دعوی برای حل اختلاف به موجب بند (۲) این ماده و حداکثر پنج سال از تاریخی که سرمایه‌گذار اولین بار از وقایعی که موجب بروز اختلاف شده مطلع شده یا می‌بایست مطلع شده باشد برای حل و فصل ارجاع شود.

۴- هر طرف متعاقد بدین وسیله با تسلیم اختلافات سرمایه‌گذاری به دادگاه و داوریه‌های بین‌المللی فوق‌الذکر موافقت می‌نماید.

۵- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۶- یک طرف متعاقد نباید به عنوان دفاع یا دعوی متقابل به غرامت یا خسارتهائی که سرمایه‌گذار به موجب یک قرارداد غرامت، تضمین یا بیمه برای تمام یا قسمتی از خسارتهای مورد ادعا دریافت نموده یا دریافت خواهد نمود، استفاده نماید.

۷- حکم صادره برای طرفین اختلاف قطعی و الزام‌آور خواهد بود.

۸- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی

بتعمالی

خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۹- یک طرف متعاقد نباید برای دعوائی که سرمایه گذار قبلاً به موجب این ماده به داوری ارجاع نموده درخواست رسیدگی به موجب ماده (۱۲) نماید مگر این که طرف متعاقد دیگر از اجرای حکم صادره در آن اختلاف سرباز زده باشد یا دادرسی مزبور در دیوان داوری بدون حل و فصل دعوی سرمایه گذار ختم شده باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین طرفین متعاقد

۱- کلیه اختلافاتی که درخصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه بین طرفهای متعاقد ایجاد شود باید در وهله اول به صورت دوستانه و از طریق مذاکره حل شود.

۲- چنانچه اختلاف ظرف مدت چهار ماه حل نشود هر طرف متعاقد می تواند ضمن ارسال اطلاعیه ای به طرف دیگر متعاقد موضوع را به یک دیوان داوری ارجاع دهد.

۳- این دیوان داوری برای هر مورد جداگانه و به صورت زیر تشکیل خواهد شد:

ظرف مدت دو ماه از تاریخ دریافت درخواست داوری، هر طرف متعاقد یک عضو دیوان را تعیین خواهد نمود. آن دو عضو سپس تبعه یک دولت ثالث را که در صورت تصویب توسط دو طرف متعاقد به عنوان رئیس دیوان انتخاب خواهد شد، تعیین می نمایند. رئیس دیوان باید ظرف مدت چهار ماه از تاریخ تعیین دو عضو دیگر تعیین شود. در هر صورت رئیس باید تبعه کشوری باشد که در زمان انتخاب با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی داشته باشد.

۴- اگر ظرف مدتهای مذکور در بند (۳) این ماده انتخابهای لازم انجام نشده باشد، هر طرف متعاقد در صورت نبودن هرگونه توافق دیگری می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری دعوت نماید که انتخابهای لازم را به عمل آورد.

اگر رئیس تبعه یکی از طرفهای متعاقد بوده یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از عضو دیوان که در رتبه بعد از او قرار داشته باشد و تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد و یا

بتعمیلی

از انجام وظیفه مذکور معذور نباشد دعوت به عمل خواهد آمد که انتخابهای لازم را به عمل آورد.

۵- دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد و تصمیمات آن برای طرفهای متعاقد الزام آور است. هر طرف متعاقد باید هزینه عضو منصوب شده خود و نمایندگی خود در جریان داوری را بپردازد. هزینه رئیس و هرگونه هزینه دیگر باید به طور مساوی بین طرفهای متعاقد تقسیم شود. دیوان می تواند در خصوص تقسیم هزینهها تصمیم دیگری بگیرد. در بقیه موارد دیوان داوری قواعد رسیدگی خود و محل داوری را تعیین می کند.

ماده ۱۳ - مشورت

هر طرف متعاقد می تواند به طرف متعاقد دیگر پیشنهاد مشورت در خصوص هر موضوع مربوط به این موافقتنامه را بدهد. این مشورتها در مکان و زمانی که از طریق مجاری سیاسی مورد توافق قرار می گیرند انجام خواهد شد.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه شصت روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد.

پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد دوازده ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن موضوع را به طور کتبی به اطلاع طرف

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۷۷۹۴۳

تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۵

پوست

بتعمالی

متعاقد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، آلمانی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۷ بهمن ماه ۱۳۷۹ هجری شمسی مطابق با ۱۵ فوریه ۲۰۰۱ میلادی به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اتریش رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری اتریش

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۷۷۹۴۳

تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۵

پوست

پروتکل

پروتکل

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اتریش امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای خود در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه مذکور تلقی می شود موافقت نموده اند:

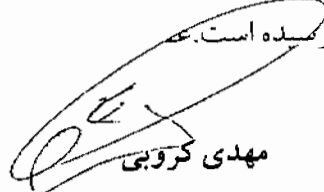
مواد (۱۱) و (۱۲) الحاقی:

ارجاع یک اختلاف به داوری توسط یک طرف متعاقد منوط به رعایت قوانین و مقررات آن طرف متعاقد است.

این پروتکل در تهران در تاریخ ۲۷ بهمن ماه ۱۳۷۹ هجری شمسی مطابق با ۱۵ فوریه ۲۰۰۱ به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اتریش رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری اتریش

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده و یک پروتکل در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروبی

رئیس مجلس شورای اسلامی